

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարվան 6 ռուբլի, Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տէլէֆոն № 253.

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ աօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ. Տէլէֆոն № 253.

ԲՈՎԱՆԵՆԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Պաշտպանվելու միակ միջոցը.— Ներքին Տեղակալութիւն. Մամուլ. Արձագանքներ. Օպերային ներկայացումները. Նամակ եկամտաբերողութիւն. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր.— ՀԵՆՈՒԳԻՐՆԵՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Անգլո-երկրային երեւոյթները աշխարհից:

ՊԱՇՏՊԱՆՎԵԼՈՒ ՄԻԱԿ ՄԻՋՈՑԸ

Ինչպէս յայտնի է մեր ընթերցողներին, Թիֆլիսի Յոգնանեան-Մարիամեան դպրոցը փոխված ծրագրով վերսկսեց իր գործունէութիւնը: Կազմակերպվել է մանկավարժական խումբ: Ընտրված հոգաբարձուները կանոնաւոր նիստեր են կայացնում դպրոցին վերաբերեալ գործերը քննելու համար:

Հոգաբարձութեան առաջ աշխատողը մի հարց, որ շարժել է առանձին հետաքրքրութիւն: Այդ հարցը դպրոցի տնտեսական եկամուտների և ծախսերի հարցն է: Վերջին տարիները, երբ դպրոցում դաստանդութիւն տեղի չունէր, անկասկած տեղի չունէր և նախկին ծախսերի մի խոշորագոյն մասը և ուստի պէտք է աւելանային դպրոցի նիւթական միջոցները:

Եւ աւելացան այդ միջոցները Մակային ինչ չափով: Որքան ծախս է եղել դպրոցի վրա նրա փակված ժամանակ և ինչ աւարկաների համար:

Հասարակութեան մէջ պատող զանազան հակասական լուրերին վերջ տալու համար ամենալաւ միջոցն է դպրոցի հասոյթների և ծախսերի վերաբերութեամբ նշանակել վերաւ անուշագոյ մարմին և դպրոցի հաշիւները հրատարակել: Ներսիսեան դպրոցը մի քանի տարիներից ի վեր տպագրում է յատուկ տարեկան տեղեկագիրներ, նրանց մէջ համառոտ կերպով արձանագրվում են դպրոցի տնտեսական և վարչական գործի մասին տեղեկութիւններ: Այդ տեղեկագիրները սակայն շատ են համառոտ այն մասով, որ վերաբերում է տարեկան նախահաշիւին և հաշիւին: Յանկալի է, որ առաջիկայում այդ տեղեկագիրների մէջ աւելի ընդարձակ նիւթ հաղորդված լինէր ծախսերի մասին և հրատարակվէր զեկուցում այն բանի մասին, որ հաշիւները ինքնավերջ են վերաւորութեան և որ այդ վերաւորութեանը տուել են այս կամ այն հետեանքը:

Նոյնը կատարելագոյն պէտք է գործադրել և Յոգնանեան դպրոցում: Հասարակական խաւերում պատող անհիմն լուրերը կարող են չբանալ միայն հաշիւաւորութեան

միջոցով, միայն վերաւորութեան մարմին զեկուցման եղբարակութիւնների հրատարակութեամբ: Այլապէս լուրերը տարածվում են, ստանում են սխալ և չափազանցած և և քննադատ են հիմնարկութեան պատկերին:

Տուէք ձեզ ընտրող հասարակութեան հաշիւ գործերի դրութեան մասին և այդպիսով հանգստացրէք նրա յուզված միտքերը: Այդպէս վարվելով դուք և ձեզ կապտեք մեղադրանքից, թէ զանցառու էք ձեր պարտաւորութիւնների վերաբերութեամբ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Ն

Թէ դեռ որքան շատ է մարդու մէջ վարկանքները, այդ ամենից շատ նկատվում է քաղաքակրթված, լուսավորված երկրներում: «Журнал для всех» ամսագիրը քաղում է լրագրներից հետեւեալ իրողութիւնը, որ տեղի է ունեցել Ամերիկայի ոչ թէ կարծածորութիւնների մէջ, այլ Միացեալ-Նահանգներում:

Անցեալ տարվայ նոյեմբերին, Լիմօն անունով աւանի չիլիականում, որ գտնվում է Վուստաւորված նահանգներից մէկում, Կոլորադո նահանգում, սպանվեց մի տեղացի բնակիչ տանն և մէկ տարեկան աղջիկը: Դիակի վրա նկատվում էին բնաբարձութեան հետքեր: Յանցանքը խոտովածնեց մի տանն և վնասվեց նեղր երեսայ, որ ձերբակալվեց Դինվեր քաղաքի մօտեքում: Երբ բերում էին յանցաւորին, ամբողջ ստիպեց, որ իրան յանձնվի նա, որպէս զի ինքը դատէ նրան: Յանցաւորին տարան այն դաշտավայրը, ուր կատարվել էր յանցանքը: Այդտեղ հաւաքվեցին չիլիական բնակիչները: Լրագրական լրատուները, որոնց վաղուց յայտնի էր թէ Լիմօնի բնակիչները վնասել են Լինչի դատաստանով պատժել նեղրին, հետագրական գործիքները դրին և առանձին թիւով միացրին նրանց հետագրական գործին: Իւրաքանչիւր կէս ժամ խմբագրութիւններին ուղարկվում էին հետագրութեան պատրաստութիւնների, դատարանի, մահվան պատժի մասին: Քննվում էր թէ ինչպէս կատարել մահվան պատժը, մի քանիները առաջարկեցին այլանդակել յանցաւորին, բայց դրա հետ համաձայն չէր սպանված աղջկայ հայրը: Նա նոյնպէս համաձայն չէր, որ յանցաւորին պարզապէս կախեն: Նա այդ չափազանց թեթեւ էր համարում վերջի վերջով վնասեցին այդ յանցաւորին խարոյկը: Պատժի մասին եղած ձայնատուութեանը մասնակցում էին և տիկիները, որոնք նստած էին իրանց կառքերում: Յանցաւոր երեխային տանում էին մի տիկնոջի մօտ, և բոլոր տիկիները յայտնեցին, որ պէտք է այդ խարոյկի վրա: Յանցաւորին ձեռքը մի հատ Առաւօտեան լուսին, ա-

յա կապեցին սինի պէս հողում տնկած ընկույզի, սպիտակ նաւթ ածեցին վրան, և սպանված աղջկայ հայրը վառեց խարոյկը: «Մօտ 20 րոպէ շարունակվեց թշուառ երեխայի հոգեվարքը: Նա արձակում էր սոսկայի աղաղակներ, աղաչելով, որ իրան գնդակահար անեն: Բայց ամբողջ լուսկանգնած էր և հետեւում էր նահապետական արդարադատութեան դռնի տանջանքներին: Երբ յանցաւորը այլ եւս կենքի չ'աւանդէր չէր ցոյց տալիս, ամբողջ նոյնպէս լուսն ցրվեց: Բայց մի քանի մարդիկ մնացին տեղում և մինչեւ ուշ գիշեր չէին լողնում, որ խարոյկը մարէ, մինչեւ որ դեակը մոխիր դարձաւ:

Պատկերը կարօտ է բացատրութիւնների: Նրա մէջ կայ նոյն իսկ ամենաարատաւիր— կանայք, որոնք մի դժբաղդ յանցաւորի դէմ կրակի վրա խորովելու վճիռ են արձակում: Պակաս չէ և փարիսեցիութիւնը: Աստուածաշունչն է այդպիսի ձեռքում: Կարծես այդ գրքի այն մասում, ուր Քրիստոսի քարոզութիւններն են պատմված, ասված լինի թէ հէնց այդպիսի պաշտական վարժուէր պէտք է ցոյց տալ դէպի մի թշուառ յանցաւոր, որի մեղքերից մէկն էլ, երեւի, այն է, որ նա նեղր է...

ԱՐՁԱԳԱՆՔՆԵՐ

XXXV

Հայ-վրացիական յարաբերութիւնների անկանոնութիւնը վաղուցվայ չարիք է մեղմում: Ուրբան նիդալներ են ջարդել, որքան թանաք է սպառվել այդ հարցի առիթով, և սակայն հարցը մնում է դեռ հարց և երկու դրացի աղջիկ, որոնք այնքան ընդհանուր չափեր ունեն, որքան այնքան ծառայութիւններ կարող էին մատուցանել միմեանց, որոնք վերջապէս այնքան բան կարող էին սովորել միմեանցից, դեռ չեն կարողացել մի modus vivendi գտնել, որ նիմուշ լինէր փոխադարձ յարաբերութեան համար:

Հայերը և վրացիները չեն սիրում իրար, այդ անուրանալի ճշմարտութիւն է, որ մի աւելորդ անգամ հաստատում է պ. Ս. Ուսանեց «Исторический Вѣстникъ» ամսագիր յունվարի գրքում:

Մածկել այդ հնացած վէրքը—միտք չունի Անուշագիր թողնել—անկարելի է, որովհետեւ նա քայքայում է երկու ամբողջ մեծ օրդանիզմներ: Բժշկել շատ դժուար է, բայց ոչ անկարելի: Ինչ պէտք է անել ուրեմն,—ի հարկէ, ուսումնասիրել նրա արմատական պատճառները և հետզհետեւ այդ պատճառները:

Այդ տեսակէտից գնահատելի է ընդհանրապէս ամեն մի բացատրութիւն, որ անկողնապահ մարդիկ տալիս են հայ-վրացիական յարաբերութիւնների անկանոնութեանը, և անաւարտապէս պէս այն կարծիքը, որ վրացիները լուս ամսագրում յայտնում է պ. Ս. Ուսանեց:

«Ահա վրացի-հայկական վէճի հիմքը, ասում է յօդուածագիրը (պ. Ուսանեցի խօսքերը վերջնում ենք պ. Պ. Ջաքարեանից յօդուածից, «Մշակ» 29). վրացիները Վրաստանի բայքայտեմ վերագրում են հայկական վախառութեան. հայերը չնրմ կերպով հերքում են այդ, ասելով որ դա զրպարտութիւն է, որ վախառութիւնը Կովկասում ծաղկում է վրացիների մէջ ոչ պակաս քան հայերի մէջ, և եթէ պէտք է կուել վախառութեան դէմ, այն ժամանակ պէտք է կուել այդ ախտի դէմ առնասարակ և ոչ միայն առաջ բերել հայ վախառութիւն:

«Ով է արդար, իմ կարծիքով աւելի շուտ հայերը:

«Վախառութիւնը անշուշտ մեծ չարիք է. բայց դա կատարելագոյն միջազգային ախտ է և Կովկասում վախառու կը գտնէք թէ հայերի և թէ վրացիների մէջ»:

Որքան էլ մօտ լինի ճշմարտութեան պ. Ուսանեցի բացատրութիւնը, մեզ թւում է սակայն, որ նա կարօտ է լրացման և լրացման մեր, հայերին կողմից, որովհետեւ այդպիսի փափուկ հարցում մենք պէտք է շատ խստապահանջ լինենք մեր վերաբերմամբ:

Սխալ է, ի հարկէ, Վրաստանի տնտեսական քայքայումը վերագրել միմիայն վախառութեան և նոյն իսկ գլխաւորապէս վախառութեան. սխալ է և ուսուցող վախառութիւնը կապել միմիայն հայ անուան հետ, բայց որ հայ վախառութիւնը կարող են սատակ տալու թիւն և ասելու թեան հետ խառն արհամարանք զարթեցնել վրացիների մէջ,—դա էլ հասկանալի է: Ձը կայ աւելի անստանդի ճշնունք և հարստահարութիւն, քան օտարները...

Դրանով է մասամբ բացատրվում այն դատարարութիւնը, որով վերաբերվում է հարստահարված վրացիի դէպի հարստահարող հայը: Իսկ, եթէ դրա վրա աւելացնենք այն արհամարանքը, որ զարթեցնում է իր վերաբերմամբ Վրաստանի օրդանիզմին տղուկի պէս կպած հայ «բուրժուա» դասակարգը,—կը կարողանանք գտնել բացարձակ վրացիների անարդար վերաբերմունքը դէպի ամբողջ հայութիւնը, որ, ինչ խօսք, ոչ մի մեղք չունի հայ վախառութեան արածներում:

Բայց որ հայ դասակարգը իր «բուրժուա» մեծամասնութեամբ արժանի է եղել այդ ատելութեան և այդ արհամարանքին—այդ անկասկած է և մենք հայերս պէտք է յայտարարենք այդ ամենից բարձրագոյն, եթէ որ ուղղում ենք անկողնապահ լինել և արժանի լինել անկողնապահ վերաբերմունքի:

Որ օտարին հարստահարել նոյն իսկ քաջութիւն է համարվում մեր «բուրժուա»-ների մէջ, որ միասնութիւնը յիմարութիւն է համարվում այդ «բուրժուա»-ների կողմից, և որ, վերջապէս, մեր «բուրժուա»-ները ամենակո-

ղ չենց յետոյ պատգարակի վրա երեցին որոտողի անչնացած մարմինը, որը գնդակի հարուած էր ստացել ուղղակի կուրծքի մէջ: Նա մեռել էր համարեա նոյն րօպէին, արտասանելով միայն այս խօսքերը. «Իմ կիսս, իմ լեղձ երեխաներս»:

CXVI օրինակ: Դէպքը 1850 թւին էր. երկու քոյր պառկած էին, երբ մէկը նրանցից յանկարծ աղաղակեց. «Ո՛հ Աստուած, իմ հայրս»: Մայրը, կարծելով, որ դա երեւակայութեան կամ երազի հետեւանք է, աշխատում էր հանգստացնել աղջկան, բայց վերջինս պատասխանեց. «Ես հաստատապէս տեսա հայրիկին, նա մինչեւ անգամ չ'աղակեց ինձ իր ձեռքով: Պէտք է ասած, որ հայրը մի քանի ժամանակ էր, ինչ Տուր քաղաքում էր և այնտեղ փայտէ տներ էր շինում յատուկ պատուէրով: Հետեւեալ օրը ընտանիքը ստանում է մի նամակ, որը տեղեկացնում է, որ հայրը մեռել է նախընթաց երեկոյեան, վայր ընկնելով կտուրից: Հէնց ճիշդ նրա մահվան րօպէին էր, երբ տեսիլ տեղի ունեցաւ:

CLVII օրինակ: Իշխանուհի Ամիլիա Կարօնտինի գրում է. «Մի երեկոյ էր, մօտ ժամի 9-ը. տանը դեռ բոլորը արթնուն էին իմ քոյրս,

բազմութիւն վստահելի անձանց և խնդրել է հարցողել իրան այն բոլոր իրանց յայտնի փաստերը, որոնք վերաբերում են մեռնողների անբացատրելի և տարօրինակ յայտնութիւններին, և այդ վկայութիւնների հիման վրա նա եկել է հետեւեալ եզրակացութիւններին:

- 1) Հոգին գոյութիւն ունի իրական էակ (être réel) անկախ մարմնից:
- 2) Նա օժտված է գիտութեանը դեռ անյայտ ընդունակութիւններով:
- 3) Նա կարող է ներգործել և ըմբռնել տարածութեան մէջ (à distance) անկախ զգայաւորանքներից:
- 4) Հոգին երբեմն ըմբռնում է ապագան: Հեղինակին ասելով այս եզրակացութիւններին նա եկել է զննելով մօտ 2000 վկայութիւններ—զանազան տեսակի, մերթ տարօրինակ, մերթ տրագիկական, բայց բոլորն էլ խորհրդաւոր և ճշնոյղ, որոնք լցնում են նրա 500 երեսից բաղկացած գրութեանը, որը ընթերցողին կարծես տանում է երազների մի հմայով աշխարհ:
- Բերենք այստեղ մի քանի օրինակներ նրա գրութեանը:
- Ահա ինչ է գրում Յրանսիայի աստղագի-

պիտեալ եւ ամենամարտաւան «բուրժուաներն» են բոլոր ազգերի «բուրժուաներն» մէջ—այդ, իմ կարծիքով, անկասկած է:

Անկասկած է եւ այն, որ մեր «բուրժուաները» աւելի արհամարհելի մարդիկ կարելի է դնել միմիայն հրէաների մէջ:

Յոյց տուէ՛ք մի ուրիշ ազգի մէջ այնպիսի տիպեր, որոնք այնքան զուրկ լինէին ազգային ինքնասիրութիւնից, որքան մեր «բուրժուաները», ցոյց տուէ՛ք ուրիշ ազգերի մէջ զբանջումն իրանց լեզուից, իրանց նոյն իսկ անունից անաչոյ եւ ուրիշների առաջ քան իրենց իրենցից, մի խօսքով, ուրիշների մէջ այնքան «ЖЕЛТОУДОЧНО-ПОЛОБОЙ КОСМОПОЛИТЪ»-ներ, որքան մեր «բուրժուաներն» մէջ...

Ձեք կարող գտնել, չե՞ք կարող ցոյց տալ, եւ այդ է պատճառը, որ բոլոր հայերը ստիպւած են այնքան թու ու մութ կրել հետեւ եւ խորը մտածել չը կարողացող կամ չը կամեցող մարդկանց կողմից:

Տ. Յ.

ՕՊԵՐԱՅԻՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

Զորքը շարժել, ամսիս 7-ին, արքունական թատրոնում բազմաշխատ դերիօր պ. Բարբի-նի բէնէֆիտի երեկոյթը հանդիսաւոր էր եւ հետաքրքրական: Ներկայացրին. 1) նորերս վախճանված համաշխարհային կոմպոզիտոր Ջուզեպպէ Վերդիի «Ռիգոլետտո»-ն «Էրնանի» օպերայի 3-րդ գործողութեան վերջաբանը կենդանի պատկերով եւ 2) նրա «Աիդա» օպերան՝ յայտնի օպերային հայ արտիստների տիկին Տէրեանց-Ղորղանեանի առաջին դերերի համար: «Էրնանի» այդ ֆինալը (վերջաբանը) երգեցին գործողութեան բոլոր դերակար անձինքը երգեցիկ խումբ խմբի եւ օրկեստրի հետ «Ան-մաս» Վերդիին փառք եւ պատիւ: Բառերով, որի ժամանակ բացվեց ետեւի վարագոյրը եւ բեմը ներկայացրեց մի հիանալի տեսարան, այն է՝ մասնակցութեամբ ամբողջ օպերային խմբի—մի մեծ կենդանի պատկեր: Մէջտեղը, բարձր պատուանդանի վրա, նստած էր բազմաթիւ ծերունի վերդի, նրա գլխին վերեւից մի հրեշտակ դալինայ պսակ բռնած, չորս կողմը, գեղարուեստական ճաշակով, աստիճանաբար շարված նրա օպերաների հերոսները—Տրաֆալտա, Տրոֆազոր, Արգա եւ այլն: Պատկերը բռնած էր գրեթէ բոլոր ամբողջ լայնութիւնը եւ լուսաւորված էր լեզրաբանական դանա-դան լոյսերով: Դիմացը «Էրնանի» տեսարանում անդադար երգում էին եւ ներքեւը օրկեստրը նուագում: Պատկերը կրկնեցին: Հա-սարակութիւնը Բարբի-նի լաւ ընդունեց, բեմ կանչեց եւ յարգեց նրան, ընծաներ մատուցա-նելով:

«Աիդայում» մասնակցում էին՝ Արդա—Տէրեանց-Ղորղանեան (սօպրանո), Ամմերիս (Փա-րաւօնի աղջիկը)—Պատուանդա (կօնտրալտ), Բադամէ—Մարիս (տենոր), Ամօնար (կօնտրա-պաների թագաւորը)՝ Արդաի հայրը—Ավարով (բարիտոն), Գրամպան—Սիբիրակով (բասո): Այս անսամբում Արդան մեղ համար նոր էր: Թատրոնը լցած հասարակութիւնը մեծ հետա-քրքրութեամբ հետեւում էր Տէրեանց-Ղորղա-նեանի խաղին եւ ուշադրութեամբ լսում էր նրա երգածը: Տիկին Տէրեանց-Ղորղանեանի բնէ ընդունակ երաժշտութեան՝ ստացել է բարձր գեղարուեստական կրթութիւն, կատա-րակագործել է մի մեծ օպերային բեմերաւոր:

17 տարեկան, անցնելով պատգամբով տեսաւ գաղի մի լայնաբեր մօտ մի գեղեցիկ գէր աղ-ջիկ, իրան անծանօթ, որը հազնված էր գիւ-ղացու նման: Տեսելը նրան սարսափեցրեց, եւ նա սկսեց բարձր աղաղակել: Միւս առա-ւօտեան մեր խոնարարներին, 25 տարեկան աղ-ջիկ, պատմեց իմ մօրս, որ նախընթաց գիշերը, մօտ 9 ժամին, հէնց նոր պատկերով քնելու՝ նա տեսաւ իր առաջ իր ընկերուհիներից մէկին, մի ջահէլ գիւղացի աղջկայ, որի նկարագրու-թիւնը սաստիկ համապատասխանում էր վե-րոյիչին: Եւ Գետոյ իմացին, որ այդ գիւղացի կինը մենք է հէնց ձիւղ այդ օրը: Բերելով այս օրինակները, J. Finot ասում է, որ դժուար է դրանց հիման վրա կամ պնդել կամ հերքել հեղինակի թեզը (հայեցակէտը): Այս բոլոր երեւոյթները թոյլ կողմը այն է, որ չէ կարելի դրանց հետեւել եւ քննել ըստ մեր ցանկութեան. մեր համոզմունքը կախված է միայն հաւատի այն չափից, որ մենք ունենք, զէպի որոշ անձնաւորութիւնների վկայութիւ-նը: Կարող են այս դէպքում առարկել, առաջ բերելով փաստերի գուգադիպութիւն, մտքի խաբէութիւն (ilussion), բոլոր զգացմունքների փրկականութիւնը եւ այլն: Աւհասարակ,

եղել է արտասահմանի բնակիչ վրա, խաղացել է հոյակաւոր տեսք Մադինի եւ մայրաքա-ղաքների բնակիչ առաջնակարգ դերասանների հետ: Նա ունի բաւական ուժեղ ձայն, որի գիւպագոյնի բոլոր նօտաներն էլ դուրեկան են, մետաղային եւ կրակոտ, եւ ունի մշակված չկօլա, դրամատիական հիմնալի խաղ եւ շար-ժուն միմիկա: Առաջին գործողութեան մէջ «Տուէք ինձ ոյժ» մենախօսական տեսարանը երգեց մեծ ոգեւորութեամբ, որը եւ կրկնեց: Շատ հիանալի էր երրորդ գործողութեան ժող: Տրիօ, կվինտետ եւ սեկստետ միութիւննե-րում ուժեղ լավում էր նրա ձայնը, չը նայած խմբի եւ օրկեստրի զօրաւոր ֆօրտիսիֆօյին: Արտիստուհուն շատ հաւանեցին, շատ անգամ բեմ դուրս կանչեցին եւ մատուցին երեք հատ թարմ ծաղկեայ կողովներ: Տիկնոջ առանձնա-յատկութիւնն է նրա կրակոտ եւ ներգործող խաղը:

Պատուանդա գեղեցիկ Ամմերիս է, իմանում է երգել եւ խաղում է բաւական լաւ, ձայնն էլ միջին վերին բեմերում վառ չէ, բայց լինչ անհնձր նրա բարձր նօտաները, որոնք փչացնում են երգը:

Մարիս, եթէ մեծ եւ ուժեղ ձայն ունենար, շատ յարմար Բադամէս կը լինէր:

Սիբիրակով միշտ լաւ է:

Կարա-Մորզա

ՆԱՄԱԿ ԵՎԱՏԵՐԻՆՆՆԵՐԻՑ

Յունվարի 24-ին:

Երբեմն «Մշակում» պատահում են թղթակ-ցութիւններ եւ յօդուածներ, որոնց նիւթը լի-նում է զանազան տեղեր ցրված հայ կօյնիս-ների նկարագրեր, այսինքն այդ առանձնացած եւ հետագած փոքրիկ խմբակների առօրեայ կեանքը, մտաւոր եւ բարոյական ու նմանապէս անտեսական զարգացման աստիճանը, նրանց բռնած դիրքը շրջապատող ազգութիւնների շրջանում: Այդ նկարագրութիւններին ստուար մասը ընդգծում է կօյնիսների աննախանձելի վիճակը ազգայնական եւ երբեմն էլ անտեսա-կան տեսակէտից, որ առաջանում է միմիայն հայերի ինքնագիտակցութեան դադարաւորից գուրկ լինելուց: Նոյն գրութեան մէջ է եւ Եկատերինօզարի կօյնիսն, որը վաղուց է բուն դրել Եկատերինօզարում, համարեա թէ քաղաքը հաստատութեան սկզբից. աւելի զգալի դարձաւ այդ կօյնիսի ներկայութիւնը 1867 թ-ից, երբ շատ տեղերից սկսեցին դիմել այս-տեղ մեր հայրենակիցները եւ, ի հարկէ, կարո-ղացան ձեռք գցել համարեա վաճառականու-թեան մեծ մասը: Սակայն դրանից հետո հայը Եկատերինօզարում չը դնաց. կամայ կամայ առաջ կկան նոյն իսկ միլիոնների տէր կրեստ-ներ, բայց նրանք ամբողջապէս կուլ գնացին ոսկու մէջ եւ նպատակ դրին, որքան կարելի է, շատ դիզել եւ փարթամութեան բաժակը միշտ վայելել:

Հետեւանք այն եղաւ, որ վերջը գաւախները իրանց հարսանիքներին հաղարներ ծախսեցին, դեկտեմբերին «թարմ վարունգներ» հարկերնե-րով բերել տուին եւ իրանց քաջագործութեամբ ամբողջ Կուբանի շրջանում խօսակցութեան առարկայ դարձան, լրագրի նիւթ դարձան, մեր-ժեպով մի ընկերութեան առաջարկութիւնը, որին բաւարարութիւն տալու համար չնչին գումար էր հարկաւոր: Յաւանք այն է, որ աղ-ջիկը, որը առաջ գիտէր թէ ինչ է նոյն իսկ անօրմալ գրութիւնների հոգեբանութիւնը ներկայումս հսկայական քայլեր է անում: Մեր իմացականութեան շատ բարդ խնդիրները բա-զադրելով՝ նա կարողանում է նրանց տալ ա-մենապարզ արտայայտութիւն, եթէ ոչ բացառ-րութիւն: Այն բազմաթիւ վկայութիւնները, որ հաւաքել է «Լ'Inconnu» գրքի հեղինակը, կա-րելի է փորձական հոգեբանութեան տեսակէ-տից բացատրել, իբրեւ սխալ ըմբռնողութեան իլլուզիաներ:

Մի ուրիշ գիտնական—Բերնարդ Լէրուս—իր նոյն վերնագրով գրքի մէջ բերում է նոյնպէս բազմաթիւ նման փաստեր, մարդկանց հետ շատ է պատահում զգալ «արդէն տեսածի, արդէն խօսածի, արդէն լսածի» տպաւորութիւն: Ըն-թերցողներից ոմանք գուցէ մտաբերեն այնպի-սի դէպքեր, երբ նրանք տեսնում են մէկին առաջին անգամ, եւ թուում է, կարծեա, այդ մարդուն առաջ էլ տեսել են. այդ եւ դրա նը-ման շատ փաստեր պատահում են մարդու հետ, եւ հեղինակի կարծիքով այն մարդկանց թիւը, որոնք ենթարկված են այդպիսի ծախալ ըմբռ-նողութեան (fausse reconnaissance), հասնում է 30%-ից մինչեւ 50%: Դիտականներից եւ փրկաստիներից շատերը աշխատել են կառու-

կօպէլը, դառնալով կողակից կրեստի որդու, այժմ հազարը փող չէ համարում, իսկ նրա ծնողը նոյն իսկ միլիոնը չնչին գումար է հաշ-ւում: Ի հարկէ, այդ բոլորը անձնական բաւա-կանութիւնները յագեցնելու շրջանում:

Որքան ծիծաղելի է այդ սագերի դրութիւնը տեղական ուսու հասարակութեան շրջանում, մասնաւոր արիստոկրատիայի աչքում: Մեր սագերը ամեն ինչ թափում են նմանվել արիս-տոկրատին, սակայն—խոզը սեղանի մօտ էլ խոզ դուրս են գալիս, որպէս զի կապիկի նման ընդօրինակին օրիշների գոնէ արտաքինը եւ նրանց այդ էլ չէ անդրադառնալ: Պատահում է երե-կոյթ, մտնում էք դահլիճը եւ տեսնում էք առաջին շարքում ինչ որ փայլուն աստղեր են նստած—ձեր աչքը փայլուն գորութիւնից մի ակնթարթ ոչինչ չէ ջղուում, բայց երբ կամայ կամայ անցնում է առաջին տպաւորութիւնը, դուք տեսնում էք, որ այդ փայլուն աղակի-ները իրանց վրա քաշ են արել մեր հայուհի-ները: Եւ որքան ծիծաղալի է դառնում նրանց դրութիւնը, երբ նոյն շարքում նստած են իս-կական արիստոկրատները առանց արտաքին փայլի եւ աւելի համեստ դիրքով:

Մեր տիկիները չափից դուրս շատ են դի-մում թանգազին ակների գորութեան—նոյն իսկ որտեղ հարկաւոր էլ չէ ակ կպցնել—նրանք անպատճառ կը կպցնեն: Այդ մարդիկը ապրում են միմիայն ուտելու եւ հագնելու համար—ուրիշ նպատակ նրանց կեանքում գոյութիւն չունի:

Այս օրերս առաջարկվեց մի բարի, օգտա-ւէտ նպատակով երեկոյթ սարքել, գործի մէջ մտան մի քանի համալսարանական անձնաւո-րութիւններ, սակայն գործը դուրս չեկաւ, որովհետեւ մի անձնաւորութիւն, որ անհամե-մատ բարձր է կանգնած մեր սագերից, պատ-րաստակաւութիւն յայտնեց գործը դուրս բերել, թոյլտուութիւն ստանալով: Այդ արդէն բա-ւական էր, որ մի քանիսը անմիջապէս պոչները քաշէին, որովհետեւ նրանց անունը այնպէս փայլ էր ունենալու, ինչպէս սպասում էին: Սակայն իրանք էլ հիշել չարին, այլ քաղաքա-վարի կերպով հրաժարվեցին զանազան պատ-րուակով: Իսկ մեր համալսարանաւարները, փոխանակ իրանց ուղղութիւնը մտցնելու այդ շրջանում, իրանք էլ ենթարկվեցին նրանց վատ ազդեցութեան: Սակայն չը կարճէք, ընթեր-ցող, որ մեր սագերը ոչինչ չեն անում հասա-րակական անպարկէշում: Ո՛չ, նրանք անում են, բայց միայն այն ժամանակ, ինչպէս իրաւացի նկատում է իր թղթակցութեան մէջ պ. Գր. Չախուշեանը, երբ նրանց մասին ամբողջ աշ-խարհը իմանայ, որ «այս ինչ տեղ ապրում է այսպիսի մի բարեգործ անձնաւորութիւն եւ այս տեսակ բան է արել»—իսկ թէ ինչ միջոցով կամ ուժ արտասուելով վաստակածով—դրա մա-սին ընդհանրապէս չէ գրվում. մի փոքր ան-յարմար է:

Առ այժմ այսքան: Չեմ կարող լռութեամբ անցնել եւ այն ցաւալի փաստը, որ չը նայելով տեղական թէ իրական եւ թէ արական դի-մադիւններում ուսանում են մօտ 120 աշակեր-տուհիներ եւ աշակերտներ, սակայն կրօնը դրանց համար չէ աւանդվում, թէեւ քաղա-քումս երեք հայ քահանայ ունենք եւ այդ հարցի առթիւով որոշ կարգադրութիւն կայ: Սրա մասին այլ անգամ:

Նուսէ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Արտիստական ընկերութեան առաջին երե-կոյթը, որ տեղի ունեցաւ հինգշաբթի, փե-տրվարի 8-ին, զբաւել էր զէպի ընկերութեան դահլիճները մեծ բազմութիւն: Ներկայ էին կովկասեան կառավարչապետ Իշխան Գ. Գօրի-ցին, բարձրաստիճան պաշտօնեաներ, ընկերու-թեան անդամներ եւ բազմաթիւ հիւրեր: Հան-դիսականները հաւաքվել էին թատրոնական դահլիճը, որ լուսաւորված էր ելէքտական բազմաթիւ լամպերով, թւով մօտ 300: Հան-դէսն սկսվեց Կայսերական հիմնով, ապա տեղի ունեկաւ կենդանի պատկեր եւ ներկայացվեց Գրիբօեդովի «Торжествъ у мѣсяца» (Խնդից պատու-հաս) պիէսը: Հանդէսի սկզբին բեմ դուրս ե-կաւ պ. Պախօսով եւ, ողջունելով ընկերութեան բացումը, յայտնեց, որ առաջին ներկայացման համար վերցված է Գրիբօեդովի պիէսը, այն նա-նաւոր գրողի, որին վիճակված էր հանգստանալ Թիֆլիսի վրա իշխող լեռնալանջում: Կենդանի պատկերը ներկայացնում էր կովկասեան աղ-գեր գեղարուեստի եւ կուլտուրայի մէջ պար-փակված: Ներկայացման մասնակցում էին միայն սիրողներ, որոնց մէջ կային աջող գերակատարներ, ինչպէս օրինակ Օպօլինին, Վէյման եւ ուրիշներ: Ներկայացումից յետոյ տեղի ունեցաւ պարահանդէս:

Մարտի 10-ին ուսուց կայսերական աշ-խարհագրական ընկերութեան կովկասեան բա-ժինը կը տնէ իր գործունէութեան յիստա-մեայ յօրհանդէս:

Երկուշաբթի, փետրվարի 5-ին, Թիֆլիսի չորրորդ հաշտարար բաժնում քննվեց յայտնի խաղափնիչ Յարութիւն Ջուլալակեանի մի ու-րիշ գործը, որով նա մեղադրվում էր խաղե-րայութեան (мошенничество) եւ կեղծիքի մէջ: Այս երկրորդ գործի համար Ջուլալակեան դատաւարաւորվեց 6 ամսվայ բանտարկութեան:

Մայրաքաղաքի լրագրիչները հաղորդում են, որ տեղի է ունեցել Բարձրագոյն թոյլտու-թիւն՝ բանալու մարտի 6-ին բեմական գոր-ծիչներին համառուական երկրորդ ժողով:

Մենք հաղորդել էինք արդէն, որ ուսու գրա-նասագէտների եւ գիտնականների փոխադարձ օգնութեան ընկերութիւնը որոշել է միջնոր-դութիւն յարուցանել, որ որոշ տուրք վերցնելի մասով իր արտասուցումներից յօդու գրակա-նագէտների որբացած ընտանիքների: Այժմ, ինչպէս հաղորդում են մայրաքաղաքի լրագիր-ները, գրականագէտների միութիւնը (СОЮЗЪ ПИСАТЕЛЕЙ), տաք վիճաբանութիւնների են-թարկելով այդ հարցը, կարծիք է յայտնել հա-կառակ այդ տուրքի եւ յօդու ամենալայն չափերով արտասուցումներ թոյլ տալու:

Կառավարչական շրջաններում վերջնականա-պէս վճռված է հիմնել ներքին գործերի մի-նիստարութեան կից անասնաբուժական դե-պարտամենտ, նման բժշկական դեպարտամեն-տին:

Բիրլիօզաֆիական ընկերութիւնը, ուսու-կան մասով 200-ամեայ յօրհանդէս առթիւով, կազմակերպում է մամուլի ցույցահանդէս:

Գին եւ նրա համարձակութեանը եւ կը խօսեն բացարձակապէս այնպիսի երեւոյթներին մասին, որոնց վերաբերմամբ մինչեւ այժմ ընդունված էր կամ ծիծաղել կամ հերքել:

Գնալով այդ ճանապարհով, ով գիտէ, գուցէ կարելի էր լինի խել մի քանի խօսք միւս աշ-խարհի հանելուկից... բայց կարող է պատա-հել եւ այն, որ այդ արչաւանքով դէպի «ան-յայտ» մարդ կը հանդիպի իր անկարողութեան միայն մի նոր պայացոյցի... Մեր հայրերը, ասում էր Ֆոնտենէլը, սխալներ գործելով, մեզ ազատել են այդ սխալներից: Զճարտութիւնը մեզ պալիս է յամախ խաւարի միջինը, ինչպէս կեանքը ծնվում է մահից. Բէկօնը, Լօկի կամ Կօնտը նոյն չափով արդիւնք են մետաֆիզի-քական չիֆթի, որը տիրում էր նրանցից ա-ռաջ, որքան եւ իրանց սեփական մտաւոր ար-ժանիքների: Աստղաբաշխութիւնը ծագել է աս-տրօլոգիայից, ինչպէս քիմիան ալքիմիայից, ինչպէս գուցէ մի նոր գիտութիւն կը ծագի «անյայտի» այդ ուրուագծից...

Յ. Գոյարեանց

«Россиа» լրագիրը հաղորդում է, որ այս օրերս Պարսիկից Պետերբուրգ է գալիս բարձր աստիճանի, որի նախապիսի ամբարները Բագուում նորերն այրվեցին: Պետերբուրգից նա անյապաղ ճանապարհ է ընկնելու Բագու:

«Моск. Вѣд.» լրագիրը հաղորդում է, թե կառավարչական շրջաններում մշակվում է «Ռուսաց հեռագրական գործակալությունը» բարեփոխելու հարցը: Բարեփոխությունը գլխավորապես պետք է վերաբերվի օտարերկրային հեռագրիներին:

Պետերբուրգի լրագիրները հաղորդում են, որ յայտնի բարեգործ կոմսուհի Պանինա դուքս Պետերբուրգի հեռու տեղերից մեկում մի մեծ հողաբաժին, որի վրա նրա միջոցներով կը կառուցվի մի ահագին ժողովրդական տուն և ժողովրդական թանգարան: Շինության նախագիծը կազմվել է Նիկոլայ Բենտսկային: Շինության մեջ կենտրոնացած կը լինեն դասական օգտակար հիմնարկություններ—այն է դպրոց՝ թատերական ներկայացուցիչների համար, գրադարան, ընթերցարան, ժողովրդական ճաշարան և այլն:

ԵՐԵՎԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Ներսիսյանները փոխվեցին. մի ամիս տեղով սարսափելի անախճաբները տեղի տուեցին մի խոնավ, մրուր և անտանելի եղանակի, որը քաղաքում տիրող բաղձալի ինտենսիվների նկատմամբ՝ եթե ոչ վատ, անշուշտ լաւ ազդեցություն է ունենալու»:

ՂԱՐԱՍՈՒԲԱԶԱՐԻՑ մեզ գրում են. «Մի տարի առաջ տեղիս հայ և ռուս ինտելիգենտները միասնաբար կազմեցին սիրողների բաժանական կոմիտեներ մի խումբ՝ պարբերաբար ներկայացումներ տալու նպատակով: Չը նախկին, որ ներկայացումներ գործող տեղում բազմաթիվ խոչընդոտներ է հանդիպում, մասնաւորապէս միտական բնույթի պատճառով հետեւապէս և մեծ ծախսեր է պահանջում, այնուամենայնիւ սիրողները եռանդով և տուրքերով իրենց զորքերը, մեծ բաժանականություն պատճառով հասարակություն: Յուրմարի 30-ին, տեղիս կուրի դահլիճում, սիրողները, ղեկավարութեամբ պ. Ն. Կոնստանտինով, տուեցին երրորդ ներկայացումը՝ ռուսերէն լեզուով, յօռտ տեղիս հայոց և ռուսաց ուսումնասիրողների խաղաղութիւնը: «Бракоравагоуныя» կոմիտեի և «Игра въ прятки» օղորդվել: Ներկայացումը անցաւ սպասածից շատ աղօղ, մանաւորապէս հասարակության գուր եկան իրանց խաղով օր. օր. Վ. Չատիկեան և Թ. Դուրդուխեան: Ներկայացումից յետոյ հասարակությունը յայտնեց սիրողներին իր գործակալությունը: Կուրի դահլիճը ծախք է ծախք լինել էր: Չուտ արդիւնք մնաց մօտ 100 ռուբլի: Ցանկալի էր, որ յարգելի սիրողները նոյն եռանդով էլ շարունակէին ապագայում այդ: Թե՛ն դժուար, բայց օգտաւէտ գործը»:

ԵՐԵՎԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Տեղիս ռուս սիրողների խումբը, դերասան Ալեքսանդրովի մասնակցութեամբ, նրա 40-ամեայ բնակական գործունէութեան առիթով, խաղաղ այսօր «Деньчик» և «Губернеръ» պիէսները»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Այն աղմկալից անցքերը, որոնք այժմ տեղի են ունենում Սպանիայում, անմիջական հետեւանք են կղերական ընթերցի, որ վաղուց արդէն ճշուում է այդ երկրի և որ առանձնապէս սկսեց զգալի դառնալ սպանո-անթիքական պատերազմից յետոյ: Սպանիացիների համար դժբաղդ պատերազմը առաջ ընկեց երկրի մէջ ձգտուած դէպքի հոգեւոր և տնտեսական վերածնություն: Կառավարութիւնը իր կողմից խոստացաւ ամեն կերպ աջակցել ժողովրդին այդ գործում: Բայց նրա խոստումները մնացին անկատար: Փոխանակ աշխատելու ճնշել կղերականութիւնը, որ իր ցանցերը սփռել է պետական և ժողովրդական կանգնել բոլոր կողմերի վրայ, կառավարութիւնը սկսեց աջակցութիւն ցոյց տալ նրան: Հարկւորաւոր և հազարաւոր արեւելահայ, աքսորված Կուրա կղզուց, ապաստան դրան Սպանիայում և կառավարութիւնը, ի նկատի առնելով այդ հանգամանքը և ի հաճոյս կղերականներին, աւելացրեց կաթոլիկ հոգեւորականութեան բնույթը, չը նայելով որ նա խոստացել էր, ընդհակառակը, քայքայել նրան: Մի պետութիւն, որ միայն 1/3 միլիոն Ֆրանկ ունէր ժողովրդական կրթութեան կա-

րթներին բաւարարութիւն տալու համար, իւրաքանչիւր տարի յօգուտ կղերականութեան արձակում էր պետական գանձարանից մի գուժար, որ ոչ աւել և ոչ պակաս էր 44 միլիոնից: Եւ դարձանալ էր չէր. երկրորդ լինել էր հոգեւորականներով: Վերջին վիճակագրական տեղեկութիւններով ծխական եկեղեցիների թիւը հասնում էր 21,500-ի, իսկ եկեղեցականների թիւը—154,000-ի, որոնցից 70,000-ը արեւելահայ են: Մեծաքանակ դրամագլուխներ ունենալով վանքեր և հոգեւոր միաբանութիւնները մասնակցում են ամենախոշոր ֆինանսական ձեռնարկութիւններին, ինչպէս են, օրինակ, ծխականութիւնների ընկերութիւնը, սպանիական բանկը: Միւս կողմից վանքերում հիմնված են ամեն տեսակ գործարաններ և արհեստանոցներ, որոնք իրանց գործունէութեամբ գործող միջոցակից են հանդիսանում առեւտրական-արդիւնաբերական և բանուոր դասակարգերին, մասնաւորապէս որ վանական ձեռնարկութիւնները ազատ են տուրքերից: Ուժեղ իր թիւով և նշանակութեամբ՝ կղերական կուսակցութիւնը սկսեց աւելի ևս խոտուել մեծ ճնշել երկրի, ջանալով ազդեցութեան վերջին մնացորդը խլել իր քաղաքական հակառակորդների ձեռքից: Արքունիքը և պահպանողական կուսակցութիւնը, երկուսը կրթով, որ հակակղերական շարժումը անսպասու կը լինի դիմադրական շահերի համար, սկսեցին ընդել կղերականների կողմը, որպէս զի վտանգի դէպքում կարողանան յենվել նրանց ուժի վրայ: Մեծ տպաւորութիւն գործեց Սպանիայում նաեւ այն լուրը, թէ եղուխները, զօմիկեիները և ասօսիացիները, հալածված Ֆրանսիայից, տեղափոխվում են Սպանիա և թէ սպանիական վանքերում պատրաստութիւններ տեսնում նրանց ընդունելու համար: Այս բոլորը միասին լցրին սպանիական ժողովրդի համբերութեան բաժակը և ստիպեցին նրան դիմել ռոմանութիւնների կղերականութեան դէմ: Այս հակակղերական շարժումը ահագին չափեր է ստանում երկրի մէջ և ընդհանուր ապագայութեան բնաւորութիւն է կրում: Բայց և այնպէս, ենթադրում են, որ ներկայ պայքարը կը վերջանայ սպանաւորների պարտութեամբ, որովհետեւ բոլորքով հանրապետականներին, ազատամիտներին և սօցիալիստներին մէջ ոչ մի միութիւն չը կայ հակառակ կղերականների, որ շատ լաւ են կազմակերպված:

—«Standard»-ի տեղով՝ անգլիական թագաւորին դիմումներ կը լինեն կրճատելու սուգի ժամանակամիջոցը և շտապեցնելու թագաւորութիւնը:

—Արտասանմանն լրագիրները հետեւեալ կերպով են բացատրում իտալական միլիտարութեան անկման պատճառը: Միլիտար-նախագահ Սարալիօ, որ մի և նոյն ժամանակ և ներքին գործերի միլիտար էր, արձակել էր ներքին ընտանեկան միութեանը, որովհետեւ նա դարձել էր յեղափոխականների բռն: Գինուալի բանուորները, լոկ միայն իբրեւ բոլորքով միմիկտի կարգաւորութեան դէմ, իսկոյն գործադուլ արին: Վախենալով գործադուլից՝ Սարալիօ ուղարկեց Գինուա հանրապետական պատգամաւոր Մացցայի, որպէս զի սա վերջին գործադուլին Մացցայ գնաց Գինուա և փոխանակ միջնորդի դեր կատարելու, սկսեց աւելի ևս զրգուել բանուորներին Մի և նոյն ժամանակ սօցիալիստ պատգամաւոր Կէզա Գինուալից հետագործ բանակցութիւններ սկսեց միմիտար-նախագահի հետ, որպէս մի գործադուլի ներկայացուցիչ մի օրինչ գործադուլի ներկայացուցիչ հետ, այն պայմանների մասին, որ կարող էին ընդունել բանուորները և հրաժարվել գործադուլից: Վերջ ի վերջոյ բանակցութիւնները վերջացան հետեւեալ պայմանով.—վերականգնել Գինուալի բանուորական միութեանը և կառավարութեան կարգաւորութիւնը նրա փախուձ մասին առ ոչինչ համարել... Բանուորները «Կարո՞ւ Յէլիէ» թատրոնում հանդիսաւոր ժողով կազմեցին և տուեցին իրանց փառաւոր յաղթանակը: Այդ ժողովում հանրապետական և սօցիալիստ պատգամաւորները ողբերգական ճանաչ արտասանեցին: Մինչեւ անգամ պատգամաւոր Մացցայ, կառավարութեան հաւատարմատարը և միջնորդը, մի չափազանց խիստ ճառ արտասանեց, որի մէջ աղաղակեց. «Մենք ոչ միայն տարանք», Կառավարութեան թուլութիւնը այս հարցում չափազանց վատ տպաւորութիւն գործեց պատգամաւորական ժողովի չափաւոր տարրերի վրայ: Նրանք տեսան, որ Սարալիօն միմիտարութիւնը անընդունակ է բարձր պահելու կառավարութեան համարումը ժողովրդի աչքում, ուստի և միասնաբար տապալեցին նրան:

ՄՇԱԿԻ՝ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ԴՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՑ

7 փետրվարի
10-ին Թ. Համանցիների ժողով: Կրանբորն ասում է, թէ, ինչպէս լուրում է, ռուսաց կառավարութիւնը առաքիւթիւններ չի անի Թիֆլիսում բրիտանական հիւպատոսական գործակալ Նշանակելու դէմ: Բագուում նշանակված է բրիտանական փոխ-հիւպատոս—Ու-

ղերձի քննութեան շարունակութեան ժամանակ Կրանբորն խօսում է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհի մասին: Նա ասում է, թէ քիչ ժամանակ առաջ պատահած անցքերը ամենամեծ անհանգստութեան տեղիք տուին բրիտանական կառավարութեանը: «Կուսդա-տելով այն քայլերը, որոնք անհրաժեշտ էին, բրիտանական կառավարութիւնը աչքի առաջ ունէր երկու տեսակէտ—ճանապարհի վերադարձները և բարեկամական յարաբերութիւններ պահպանումը պետութիւնների հետ: Կառավարութիւնը այս պատճառով ընտրեց բարեկամական խորհուրդների ճանապարհը ռուսաց կառավարութեան, որ վճռականապէս հաւատացրեց մեզ, թէ ճանապարհի գրաւումը ժամանակաւոր է միայն և առաջ է եկած պատերազմական պատճառներից: Նա խոստացաւ վերադարձնել երկաթուղուն պատկանեալ նիւթեղէնը: Մեր բոլոր բանակցութիւնների մէջ այս հարցի մասին ռուսաց կառավարութեան հետ մենք հանդիպեցինք նրա կողմից ամենաբարեկամական վերաբերմանը: Եւ ամենափոքր առիթ առաւ չունենը գանդապ-վելու նրանից»: Ճառախօսը ամենեւին չէ կասկածում Ռուսաստանի դիտաւորութիւնների մասին այս գործում: Անգլիայի վերաբերմամբ ինչ վերաբերում է հիւսիսային ճանապարհին, կառավարութիւնը լսել է, որ նրա գրաւումն ևս միայն ժամանակաւոր է: Անգլիան լիովին տիրացել է իր ֆինանսական և քաղաքական իրաւունքներին, նա բաւարարութիւն է ստացել այն բանով, որ ռուսաց կառավարութիւնը հաւատացրել է նրան, թէ գրաւումները ժամանակաւոր բնաւորութիւն ունեն: Միւս կողմից Անգլիան վերապահում է իր խոստումները: Մանչեսթրի գրաւման վերաբերմամբ Ռուսաց կառավարութիւնը հաւատացրեց մեզ, շարունակում է Կրանբորն, թէ Ռուսաստանի և Ֆինաստանի մէջ տեղի ունեցած համաձայնութիւնը լոկ modus vivendi-ի բնաւորութիւն ունի՝ առանձինների վրայ անկախութիւնների առաջն առնելու համար, թէ համաձայնութիւնը երկաթուղու գրաւման վերաբերմամբ միայն ժամանակաւոր բնաւորութիւն ունի և թէ Ռուսաստանը միայն գրաւական է սպասում այն բանում, որ ռուսաց զորքերի հեռանալուց յետոյ անկախութիւնները չեն բռնկի նորից: Ինչ վերաբերում է Նիւլուսինին, ևս ենթադրում են, որ թէպէտ և նա անուանական կերպով ենթադրված է ռուսաց ղեկաւորական օրէնքներին, այսուամենայնիւ օտարերկրային ընդհանրութիւնների ժամանակ իրաւունքները չեն խախտվի որքան և իցէ նշանաւոր չափով: Բրիտանական կառավարութեան քաղաքականութիւնը, աւելացրեց Կրանբորն, չունի ոչ յարձակողական և ոչ գոռոզ բնաւորութիւն: Հարկւորի հարցին Կրանբորն պատասխանեց, թէ որքան յայտնի է կառավարութեան, ոչ մի օտարերկրային կառավարութիւն չէ ցանկանում արշաւանք ուղարկել Չինաստանի ներքին նահանգները և եթէ այս տեսակ արշաւանք մտածվի ձեռնարկել, անգլիական զորականները անշուշտ կը դիմեն իրանց կառավարութեանը հրահանգներ ստանալու, առաջ լաւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է, թէ կառավարութեան քաղաքականութիւնը հարաւափրկական գործերի վերաբերմամբ է փոխվել: Եւ թէ կը համաձայնվին մասնակցել նրան: Իսկապէս կառավարութիւնը չէ ստացել ոչ մի տեղեկութիւն այս կէտի մասին: Գաղափարի հարցին Կրանբորն պատասխանում է, թէ Ռուսաստանը արդէն դատարկել է Տեանձին-Շանգայ-գուանի ճանապարհը և գերմանական գր-խաւոր հրամանատարը պատրաստվում է յանձնել նրան Անգլիային: Չմեքելը, պատասխանելով ժողովի անդամներին, յայտնում է,

Т—ва, Большая-Ванькская ул., № 27